

have tjent i 10 Aar i denne Klasse, men dog ikke kunne faa Adgang til Pension, fordi Begrænsningen af Antallet til $\frac{1}{4}$ af det samlede Antal i 4de Klasse hindrer dem i at faa Bestalling og den dermed følgende Pension. Og Forholdet vil stille sig endnu uheldigere i de kommende Aar for disse Bestillingsmænd, idet Forholdet i Løbet af nogle faa Aar vil blive dette, at der vil bruges 25 Aar i Gennemsnit til at opnaa Pensionsret. Da nu disse Funktionærer i Reglen opnaa Ansættelse i 4de Lønningsklasse ved 25 Aars Alderen, vil deres Pensionsret først begynde at løbe fra deres 50 Aar, og de ville da ved deres Afgang i en Alder mellem 65 og 70 Aar kun have Adgang til Halvdelen af deres Gage i Pension. Dette er ganske uoverensstemmende med Forudsætningerne for Loven af 1889, og det Forslag, som her fremsættes, gaar da ud paa at rette denne Ubillighed, saaledes at der tillægges Bestillingsmændene i 4de Lønningsklasse ubetinget Ret til at erholde Bestalling og dermed følgende Pensionsret, naar de have haft Ansættelse i Postvæsenets Tjeneste i 10 Aar og dernæst have fyldt 35 Aar. Man har altsaa herved sikret sig, at Pensionstiden ikke behøver at løbe fra et tidligere Tidspunkt, end det var forudsat i 1889, da man gav denne Bestemmelse, som jeg har refereret. Ved Siden deraf er der for Bestillingsmændene i denne Klasse den samme Bestemmelse, som allerede findes i Loven af 1889 om Godskrivning af Statskassen af et til 5 pCt. af deres Lønning svarende Beløb til Anlæggelse til Alderdomforsørgelse, foruden den sædvanlige Bestemmelse i Lønningsloven om Enkeforsørgelse. Hvad Postbudene angaar, er det bekendt, at i Henhold til den gamle Postlov af 27de Januar 1852 var der Adgang for et Antal af 33 Postbude til at opnaa kongelig Udnævnelse og dermed følgende Pensionsret. Denne Adgang blev ophævet 2den Juli 1870, saaledes at intet Postbud, som er ansat efter denne Lovs Ikrafttræden, har kunnet faa Adgang til kongelig Udnævnelse og dermed følgende Pensionsret, og Adgangen til at faa Godskrivning af Statskassen for 5 pCt. af deres Lønning til Alderdomforsørgelse er for disse Funktionærers Vedkommende først indført ved Lov af 12te Februar 1889, saaledes at nu altsaa samtlige Postbude med Undtagelse af de nulevende 23, som have kongelig Udnævnelse, have Udsigt til efter de gældende Regler at faa Understøttelse baseret paa Godskrivning af Statskassen, men først fra Aaret 1889 at regne.

Jeg skal straks ved Siden heraf bemærke, at man hidtil har hjulpet sig over for disse Funktionærer derved, at der er bevilget de paagældende ekstraordinær Understøttelse paa Finansloven, men det er jo ikke det samme som en lovhjemlet Adgang for dem til at erholde Pension. Det er derfor i det foreliggende Forslag foreslaaet, at der skal tillægges disse Postbude og de dermed ligestillede, Pakmestrene og Postkonduktørerne, Adgang til at faa Bestalling, for saa vidt som de have fyldt 35 Aar og derhos have tjent i 10 Aar i Postvæsenets Tjeneste. Men der er dog herved tilføjet den Indskrænkning, at de 10 første Tjenestear fradrages vedkommendes Tjenestetid med Hensyn til Pensionsberettigelse, idet man er gaaet ud fra, at gennemsnitlig opnaa disse Funktionærer Ansættelse som Postbude i 25 Aars Alderen paa samme Maade, som jeg omtalte, det var Tilfældet med dem, der ere ansatte i Postvæsenets 4de Lønningsklasse, og det er ikke rimeligt, at deres Pensionstid begynder at løbe fra et tidligere Tidspunkt end deres 35te Aar. Det er i Hovedsagen de Regler, der ere indførte i det Lovforslag, jeg tillader mig at fremsætte. Med Hensyn til Lovforslagets finansielle Virkninger skal jeg kun tilføje, at disse vel ikke med Sikkerhed lade sig beregne, men at de ikke kunne antages at ville blive af nogen synderlig Betydning netop af Hensyn til, hvad jeg før anførte, at der i de enkelte Tilfælde saa at sige altid er tilstaaet de paagældende Understøttelse paa Finansloven, som dog ikke naar op til det Beløb, som de vilde have Adgang til at opnaa efter Reglerne i Loven af 5te Januar 1851. Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Dernæst tillader jeg mig at fremsætte et Lovforslag om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg for Middelfart Købstadkommune. Det er en lille Lejlighedslov, til hvilken jeg skal tillade mig at oplyse, at der under 11te April 1890 udkom en Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg for Kjøbenhavns Kommunes Vedkommende. Den gaar ud paa, at der gives Kjøbenhavns Kommune Ret til i Aarene 1890—94, hvilket sidste Aarstal ved en senere Lov er forandret til 1899, at erholde overdraget til Ejendom eller Brug de Arealer, som udfordres til Anlæg, som tilsigte Forbedring eller Forøgelse af Stadens Vandforsyning. Det Lovforslag, som laa til Grund for denne Lov, indeholdt tillige en Bestemmelse, hvorved Indenrigsministeren bemyndigedes til at ud-